

## نقش بازی در رشد اجتماعی کودک

بازی برای کودکان دنیا اینها به شمار می‌رود و به همین دلیل می‌توان از این طرفت برای رشد دهن و خلاقیت پنجها کمک گرفت.

کودکان تا ۱۵ ماهگی میل به بازی با همسالان ندارند و بیشتر

انفرادی به بازی می‌پردازند. حدود ۱۳ ماهگی اوج اشتغال به بازی انفرادی کودکان است. تدریجاً اختلافات

کاهش می‌ابد و در سینم ۱۹ تا ۲۰ ماهگی بازی می‌کردند.

در کودک تکلیف می‌گیرد. تدریجاً با پند اجتماعی کودک،

همانندسازی و کوتوبری در بازی‌های کودک افزایش

می‌یابد و تابلوغ ادامه دارد.

کودک از طریق بازی اثواب اسپاب بازی، موفق به شناخت

شکل‌ها، رنگ‌ها، اندام‌ها، جنس اشیا و اهمیت آنها می‌شود

و از بازی‌ها ورزش‌ها، مهارت به دست می‌آورد. با اکتشاف و

جمع‌آوری اشیا، اطلاعاتی را کسب می‌کند که نمی‌تواند در

کتاب‌های درسی پیدا کند.

تحکر جسمانی برای رشد و نمو سالم کودک ضروری است.

بازی برای کودک، وسیله‌ای است برای پرورش قوای درونی و

و آماده‌شدنش برای سازنده‌اینده.

بازی، پاسخی برای رشد و تکامل استعدادها، قابلیت‌ها،

توانایی‌ها و نیازهای اندامی و مقدماتی کودک است. از سوی

دیگر کودکان با تحرک و بالا و پایین پریدن و خیزهای

که در حین بازی انجام می‌دهند به سلامت جسمی هم دست

پیدا می‌کنند.

کودک بازی‌ای دارمی‌گیرد که چگونه با کودکان دیگر رفتار کند.

کودکان ممکن است سراسی‌بازی باهم دعوا کنند.

صرف نظر از جیست، سن، وضعیت خانوادگی، توصیلات

و درآمد، اگر تجربیات بازی طبیعی در طول زندگی کودک

و جود داده باشد، احتمال پیشتری وجود دارد که کودک

رفتارهای بسیار خشنوت‌آمیز و ضد اجتماعی نشان دهد.

کودک از بازی‌هایی که خوش‌اشتخار کند، پیشتر

لذت می‌برد و باید انتخاب را به وی داد. اسپاب بازی

اید محکم برای خلاقیت کودک باشد و اورا به آفرینندگی و

سازنده‌گی سوق دهد و علاوه بر سرگرمی، پیام تاره برای کودک

داشته باشد.

# بازی به جای مجازی

## انجام بازی‌های گروهی می‌تواند بچه‌ها را از حضور افراطی در فضای مجازی دور کند

این حوزه و در شرایط کنونی سنتی‌تر باز است و خانواده‌ها باید به این نکته توجه داشته باشند که بازی‌های رایانه‌ای، نه تنها مفید نیستند بلکه آسیب و زیان فراوانی نیز به همراه دارند. در این میان بحث مهم فرندازی به هر میان می‌آید و در صورتی که خانواده‌ای به هر دلیلی امکان این موضوع مهم برای فراهم نباشد باید پدر و مادر نش همیاری را برای بچه‌ها ایفا کنند.»

این کارشناس کودک بر این که بازی‌های سنتی می‌توانند نقش پررنگ‌تری در فرار و گفتار کودکان ایفا کنند، ادامه می‌دهد: «انچه مسلم است این که منظور درمان نامایمیات روحی و مشکلات روانی، خانواده‌ها باید امکان بازی‌های گروهی را برای بچه‌ها فراهم کنند تا از هیجانات منفی روحی آنها خوددار در دوام نوچانی بکاهند.

سوری معقد است: «حداقل باید در مدارس بچه‌ها به انجام بازی‌های گروهی تشوق شوند، زیرا سیاست از همارت‌های زندگی را می‌توانند از طریق بازی‌های گروهی آموختند.

مهارت‌های دوختن، برش زدن، اشپزی، گوش کردن، جارو زدن... را کودکان در فرآیند بازی می‌آموزنند و آن را خوب انجام می‌دهند. تعالیم دینی را نیز می‌توان به صورت جذاب و صحیح از طریق بازی به کودکان آموخت.»

**مدرسه و خانواده همراه شوند**  
این کارشناس پیشنهاد می‌دهد که «مریبان و معلمان در دوره ابتدایی می‌توانند نقش مهمی در بازی‌های گروهی و سنتی ایفا کنند. شبکه‌های مختلف صدای سیما هم می‌توانند نقش پرسنلی در معرفی و رواج بازی‌های سنتی داشته باشند. اینها باید در نظر داشت که تاسیسان فرست مناسی برای ترویج بازی‌های سنتی درین بین به یهای مهربانی و فامیل است و خانواده‌های مهربانی توانند از این فرست برای دوری و خانواده‌های مهربانی توانند از این فرست برای دوری و خانواده‌های مجازی استفاده کنند.»